

(ISSN: 2587-0238)

Yazıcı, T. (2023). What Should Piano Education Be Like Today?, *International Journal of Education Technology and Scientific Researches*, 8(25), 3124-3143.

DOI: <http://dx.doi.org/10.35826/ijetsar.714>

Article Type (Makale Türü): Research Article

WHAT SHOULD PIANO EDUCATION BE LIKE TODAY?

Tarkan YAZICI

Assoc. Prof., Mersin University, Mersin, Turkey, tyazici@mersin.edu.tr

ORCID: 0009-0000-6856-4898

Received: 03.07.2023

Accepted: 14.11.2023

Published: 05.12.2023

ABSTRACT

This qualitative study aims to reveal the requirements of today's piano education. The study employed a document analysis design to collect the study data and aims to address the following problem statement: "What should today's piano education be like?" Accordingly, the national and international literature on piano education was reviewed and a general content for the study was determined. Collected study data were then compared using a critical approach and questioned and presented clearly. These data were described using quotations from the documents examined. The study results show that, due to its functions in music education in general, piano education is one of the most important dimensions of both general, amateur, and vocational music education, and that the musical communication between music teachers and students using the piano significantly affects the formation of desired behaviors or behavioral changes in individual learners. In addition, it was found that those individuals receiving piano education also received and developed their ear training due to the piano being a polyphonic instrument. The study showed that various problems are encountered during piano education and that because each individual is different there is no single method or technique suitable to every student. Finally, it was determined that piano education should not be teacher-centered.

Keywords: Education, piano, piano education.

INTRODUCTION

The aim of education is to teach and raise individuals of every generation to keep up-to-to-date with developments around the world, be pioneers in the fields of science, art, and technology, and innovate and conduct useful work for themselves, their families, their country, and the whole world (Topalak, 2022). Good (1959) defines education as a set of studies that enable individuals to develop those skills and attitudes that are important to their society. According to Türkoğlu (1983), education is a prerequisite for social, economic and political development; it is an organized attempt to realize these developments within a framework according to three general subject areas: science, art, and technique (Uçan, 1994). In this context, instrument education is one of the most important dimensions of general, amateur, and vocational music education due to its functions within musical education. The piano has an important place in instrument education, it comprises an important educational field, is an effective educational tool with a characteristically broad literature, is used polyphonically, and is used as an accompaniment instrument. According to Uçan (1998), musical communication between music teachers and students using the piano significantly affects the formation of desired behaviors or behavioral changes in individual students (MEB, 2006). Playing the piano is directly related to the mind, body, and emotions, and through piano teaching students gain musical behaviors that enable them to more easily express themselves.

The main reasons as to why piano is the most suitable and useful instrument tool in music education are as follows:

- The piano has a fixed pitch and so involves no intonation difficulty or distortion.
- Pressing a finger or fingers on a piano keyboard will always produce the correct corresponding sound (provided the piano is not out of tune).
- Sound limits are wide. The piano has a wide range of voices that can produce female (or child), male, and instrumental sounds.
- Playing the piano allows for various kinds of agility (quickness), and short-value sounds can be easily produced.
- The piano has a harmonic–polyphonic character.
- The piano is the most suitable instrument for polyphonic ear training.
- The piano is a harmonic accompaniment instrument.
- Reductions of all kinds of polyphonic works can be performed.
- Choral and orchestral works can be played.
- The piano has a comprehensive literature and is suitable for the analysis of large works (Say, 1996).

In addition, the ear training of those learning how to play the piano is achieved and developed because the piano is a polyphonic instrument. In this respect, piano education is the most basic step of many music education programs. According to Topalak (2022), the piano is one of the most preferred instruments and does not involve intonation problems.

What is expected from the piano education process, which is a fundamental dimension in any music education process, is that individuals will be able to use the instrument effectively and efficiently in their professional and social lives. In the educational process of learning music and playing the piano, the goal of both students and teachers is to engage in an effective learning environment (Okan, 2009). Therefore, piano education should not be limited to providing students with piano playing techniques but should also ensure that the student is able to enjoy their piano education. The difference between a piano teacher and an artist is that the piano teacher uses their formation skill to transfer their professional knowledge and skills to the student and, as a result, ensure that the student makes educational gains as a result. It should be remembered that piano education is not only concerned with technical skills and that, while technical competence can be used as a tool for the creation of beauty in the form of music, providing students with musical behaviors that will enable them to express themselves beautifully through music remains an indispensable goal (Ercan, 2003).

Several problems are encountered in piano teaching and so piano teachers should be patient and not ignore the student's learning level when faced with these problems. Since each student's level of comprehension and perception is different, it should not be expected that all students will achieve the same level of success at the same time.

Accordingly, there is no single appropriate method or technique for every student in piano education. Therefore, a piano teacher should be able to implement a teaching program that takes into account individual differences and uses different methods/techniques in the context of pedagogical grading (Gökbudak, 2013). Although piano pedagogy is often included in official curricula, there are discussions in the literature as to whether students and teachers have adapted to the changes in piano teaching since the 1980s (Schons, 2005). Uszler (1984) emphasizes that the development of piano pedagogy is difficult due to the lack of detailed studies in the literature. However, piano educators should not only be interested in piano technique, they should also be pedagogically equipped and should have developed themselves in terms of approaching and communicating with students (Palmer, 2007).

Despite cultural differences, piano students all over the world exhibit one of four different problematic learning patterns:

1. Having limited technical skills despite musical sensitivity.
2. Lack of musicality despite having overcome technical problems.
3. Slow progress due to struggling with details.
4. Possessing intuition and musicality but overlooking details (Ercan, 2008).

In the face of these problematic learning environments, different and enjoyable learning experiences offered by the teacher are effective in improving the student's learning process because learning becomes permanent through experience. Learning processes in which the student is actively involved will enable the student to use what they have learnt in all areas of their life. Individuals who grow up using active understanding methods at

school will be constructive, creative, organizer, sociable, productive, and problem-solving in society; furthermore, any society comprising such active individuals will also develop as a result. Today, problems in all fields of education need to be reevaluated and reviewed. It is also important that education system have more creative features, move away from dogmatism and rote learning, and be free from imitation. Detailed pedagogical research in the field of education is the only criterion expressing the countries' development (Memedaliyev & Kurbanov, 2011). Therefore, piano teachers should make the student feel that they are individuals and should guide them in their self-realization. According to Donald (2005), while some knowledge is biologically innate in humans, education is needed to activate the majority of knowledge and skills available in the world so that they can be used in and can become useful learning experiences.

Piano learning is a fundamentally complex process. Basic behaviors such as sitting posture, hand/finger position, thumb/wrist/elbow position, correct/quick note-reading, etude studies/practices, playing in front of an ensemble, and playing together, among other examples, should be included as habits that should be acquired and made permanent from the first piano education lesson. It is therefore possible to make this complex process more interesting and productive for the student through the use of active teaching methods (Ercan, 2008). The teacher should ensure that the student is motivated and not disappointed or bored in piano lessons, that they play pieces that attract the student's interest, and that are suitable to their level.

Therefore, the content of piano education/teaching should include and gradually increase the use of technical exercises and studies, examples from the works of composers around the world, examples of educational music, piano literature, and learning/teaching techniques in schools' music education (MEB, 2006). Piano teachers should be able to meticulously progress through the works and pieces within piano literature and employ these in the teaching process. Garden, Mach, and Uszler (1991) stated that the teacher should recognize a wide range of materials and know how to prepare and use them (Gökbudak, 2013). Xiaoli (2020) emphasizes the vital importance of using appropriate methods and techniques in teaching music knowledge and skills.

Böhmova (1973) emphasizes that good piano playing has eight important characteristics:

1. Playing with the right rhythm,
2. Keeping one's hands in the correct position,
3. Sitting correctly in front of the keyboard,
4. Playing precisely and cleanly,
5. Playing ascending and descending passages well,
6. Playing with the right fingers,
7. Playing in a way to give pleasure,
8. Beautifying the music well (Gültek, 2004).

An effective learning process is required for students to acquire these acquisitions. Therefore, it is important for piano teachers to be patient and solution-producing in the face of problems they encounter in piano teaching and for them to display a persistent attitude toward teaching the right playing techniques.

The role of the educator is very important for the student to be able to play the piano well, to enjoy it fully, and to experience more effective piano education and training. Teachers are one the cornerstones of effective piano education and training (Gökbudak, 2005). At this stage, the teacher must first possess knowledge about the characteristics of the environment in which the students have grown up. Only in this way can the teacher determine the correct teaching method to use by learning the student's interest, needs, expectations, and prior knowledge about teaching.

The teacher's task is primarily to obtain information about the learning tendencies/approaches of students at various levels and to determine the teaching methods students should follow accordingly (Ercan, 2008). In addition, the teacher should know the methods and materials that will meet the developmental needs of the student and, within this context, it is important that piano teaching is not teacher-centered. Instead of a teaching program whereby the student memorizes information and rules as a passive learner, a student-centered teaching program whereby the educational materials and information are constantly updated and whereby the student can learn this information by living are preferred (Yazıcı, 2013).

According to Bandura (1977), the education system should enable students to make and apply correct decisions when faced by problems and challenges in their education. Education given in schools should not only teach students to solve mathematical problems but also to solve those problems they will encounter throughout their life. Therefore, students should be developed into self-confident individuals to prepare them for their post-education life and helped in becoming someone who is able to discover solutions to difficulties and apply them accordingly (Zimmerman, 1995). In short, educational institutions should educate individuals to be academically capable and qualified, to have aspirations and values, a high sense of self-efficacy and control, to be open-minded, to be able to set goals/objectives, self-evaluate/observe, plan/manage their time, and be strategic/creative in solving problems (Zimmerman, 1995). Without this approach and process, education will be politically constrained by those who want to control a population that usually accepts whatever they are told. Accordingly, education is regarded as a means of providing political power to the population for different purposes, thereby posing the following: For what purpose are children to be educated? To be obedient servants of religion and the state (Luther)? To be good citizens (Rousseau)? To be virtuous individuals (Locke)? To pursue perfection? (Moseley, 2012).

Education aims to raise individuals who can perceive, interpret, and solve problems, and so educational institutions and teaching practices should include important, problem solving functions. Within this educational context, teachers should allow students to access and use knowledge through problem solving skills instead of merely transferring existing knowledge to the students. Furthermore, teachers should aim to transform their

traditional roles, such as teaching practices and classroom practices, into more innovative roles such as curriculum planner, decision maker, and guide. In addition, teachers should be individuals who can research and solve those problems they will encounter during their teaching processes, to seek and find information, to use this information, to possess high-level thinking skills, and to analyze, synthesize, and evaluate (Yazıcı & Gökbudak, 2014). For a long time, psychologists and pedagogues have sought to determine the characteristics of a good teacher and piano teachers are often criticized for their lack of psychological and pedagogical competencies (Chmurzynska, 2012; 2009).

Common skills aimed to be achieved through teaching of piano curricula are critical thinking, creative thinking, communication, research/inquiry, problem solving skills, using information technologies, and entrepreneurship. Accordingly, piano teachers should possess problem-solving skills (MEB, 2006) because those problems encountered in piano teaching not only cause students to experience negativity but also cause emotional exhaustion and depersonalization in teachers (Yazıcı, 2013). Piano teachers who experience emotional exhaustion find it difficult to dedicate themselves to their work, may feel tension and frustration, may experience reluctance to go to work, and may experience a reduction in their personal success as a result of these factors (Kılıç & Yazıcı, 2012). As a result, the quality of education provided by the piano teacher will decrease and the student's ability to attain educational goals will be negatively affected.

The aim of contemporary piano education is not only to train students who are technically and musically advanced, but also to train students who can use the piano functionally, both during their music education and in their professional lives. A piano teacher who is not limited to piano education in the process of piano teaching and who,

- is productive, protects their students and supports them in every subject,
- knows the importance of moral power and always keeps the morale of the student at a high level,
- treats the student as a friend and shares their psychology,
- engages teaching into current life and intertwines this with life,
- is tolerant, well-intentioned, helpful, and makes these qualities their philosophy, will be able to perform piano teaching successfully (Ömür, 1998).

Piano education plays a fundamental role in the vocational music education process because piano education is one of the most basic dimensions in all types of music education, and because this education is extremely important in terms of covering practices that include all of the cognitive-motor-affective behaviors of the individual (Yılmaz, 2006, cited in Kutluk 2001). In addition, piano is accepted by music educators as the most universal and basic instrument in terms of gaining the skills of playing, reading, and listening to music, understanding music, creating music knowledge, and forming the basis for other music studies. Therefore, piano teaching is an indispensable part of the music curriculum and, in consideration of the aforementioned features, has an important place in professional, amateur, and incentive music education (Kasap, 2004; Gökbudak, 2013).

METHOD

Model of the Study

This qualitative study and the collection of the study data were undertaken according to a document analysis design. The main purpose of this research is to present a descriptive and realistic picture to the reader about the subject examined. This qualitative study uses a document analysis design. Accordingly, investigation is undertaken by including and analyzing written, visual, and other related materials that concern the study problem. Data collected in document analysis studies are detailed and in-depth, they are an important indicator of the validity and reliability of the results obtained as a result of the research and also form the basis for subsequent content analyses (Yıldırım & Şimşek, 2011).

Data Collection and Analysis

Before collecting the study data, national and international literature on piano education was reviewed and a general content for the study was determined. A four-stage data-analysis process is proposed to analyze the data obtained from studies in which documents are used as the sole data source. The first stage of this process is to select a sample from the data set when it is not possible to analyze all documents as a whole. The second stage is determining the data categories. The third stage is determining the unit of analysis. The final stage is reporting the data obtained (Cansız Aktaş, 2014). Accordingly, the following framework was used in the present study to analyze the study data:

1. Defining the piano.
2. Analyzing the relationship between piano and education.
3. Analyzing the relationship between piano and music education.
4. Reporting the data using a descriptive approach.

Validity and Reliability

In qualitative research, the concept of credibility refers to internal validity, the transferability of data refers to external validity, and the examination of the consistency of data refers to reliability (Cansız Aktaş, 2014). Therefore, the data collated for the present study were compared using a critical approach, questioned and presented clearly, and described using quotations from the analyzed documents.

FINDINGS

Piano education is one of the most important dimensions of general, amateur, and vocational music education due to its functions within music education. Musical communication between music teachers and students using the piano significantly affects the formation of desired behaviors and behavioral changes in individuals. Since the piano is a polyphonic instrument, the ear training of those learning the piano is achieved and developed. Various

problems may be encountered during piano teaching. In piano education, there is no single method or technique suitable to every student because of their individual differences. Despite cultural differences, piano students all over the world exhibit one of four different problematic learning models. Piano learning is fundamentally a complex process and piano teachers comprise one of the cornerstones of effective piano education and training. It is important that piano teaching is not teacher-centered. Educational institutions and teaching practices should have important problem solving functions. As individuals, piano teachers should be able to research and solve the problems they will encounter during the teaching process, should be able to search, find, and use pertinent information, should possess high-level thinking skills, and should be able to analyze, synthesize and evaluate these problems accordingly.

SUGGESTIONS

In addition, piano teaching should not be limited to providing students with piano playing techniques, and should also ensure that students enjoy their piano education. It should be kept in mind that piano education does not only include technical skills; while technical competence is a tool that can be used to create beauty, it is also indispensable for providing students with musical behaviors that will allow them to express themselves beautifully through music. Piano teachers should be patient and not ignore their students' learning level. In addition, they should be able to implement a teaching curriculum in which individual differences are taken into consideration and in which different methods/techniques are used in pedagogical grading. Different and enjoyable learning experiences offered to students by piano teachers are also effective as part of their learning process. Piano teachers should guide students in their self-realization and make them students feel like individuals. Furthermore, teachers should ensure that's students stay interested in their piano learning and that they are not disappointed or bored; accordingly, teachers themselves should play and use musical pieces appropriate to students' level and keep students motivated in piano lessons. Accordingly, piano teachers should transform their traditional roles, such as teaching practices and classroom practices, into roles such as curriculum planner, decision maker, and guide. They should also possess and exercise problem-solving skills. Finally, piano teachers should be patient and capable of producing solutions whenever they encounter problems in piano teaching, and should have a persistent attitude toward teaching the correct piano playing techniques.

ETHICAL TEXT

"This article has complied with the journal writing rules, publication principles, research and publication ethics rules, and journal ethics rules. Responsibility for any violations that may arise regarding the article belongs to the author. This study is a study that does not require an ethics committee."

Author Contribution Rate: The author's contribution rate in this study is 100%.

REFERENCES

- Cansız Aktaş, M. (2014). Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Pegem Akademi.
- Chmurzynska, M. (2009). Self-Efficacy of Piano Teachers' of Specialized Music School. 7th Triennial Conference of European Society for the Cognitive Sciences of Music, Jyväskylä, Finland.
- Chmurzynska, M. (2012). How (Not) To Discourage Youngsters from Playing the Piano. On bad and good piano teaching. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 45, 306–317.
- Donald, A. H. (2005). Why Study Music? *International Journal of Music Education*, 23 (2), 111–115.
- Ercan, N. (2003). Piyano Eğitiminde Müzikalite Kavramının Kazandırılması Açısından Genel Yaklaşımlar. Symposium on Music in the 80th Year of Our Republic, Inonu University Faculty of Education, 212–214.
- Ercan, N. (2008). Piyano Eğitiminde İlke ve Yöntemler. Ahmet Say.
- Good, C. (1959). *Dictionary of Education*. MC Graw-Hill Co.
- Gökbudak, Z. S. (2013). Piyano Öğretiminde Pedagojik Yaklaşımlar. Pegem Akademi.
- Gültek, B. (2004). Piyano Eğitiminde Varolan Eğitim Ekollerinin Felsefeleri ve Günümüz Çalışmalarında Kullanılabilirlikleri Hakkında Öğretim Elemanlarının Görüşleri (G.Ü.G.E.F. Örneği) (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi.
- Kasap, B. T. (2004). Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlardaki Yardımcı Çalgı Dersleri Üzerine Bir Araştırma. 1924–2004 Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu Bildiriler Kitabı, S.D.Ü Yayınları, 160–175.
- Kılıç, I. ve Yazıcı, T. (2012). Study of Job Satisfaction and Professional Exhaustion of Music Teachers in Fine Arts and Sport High Schools in Terms of Some Variables, *e-Journal of New World Sciences Academy*, 7 (2), 182–198.
- MEB Program Geliştirme Özel İhtisas Komisyonu (2006). AGSL Piyano Dersi Öğretim Programı. Ortaöğretim Genel Müdürlüğü.
- Memedaliyev, R. M. and Kurbanov, B. O. (2011). Çağdaş Sanat Eğitiminin Sorunları: Müzik Eğitimi ve İcracılığı. Ajans Güler.
- Moseley, A. (2012). A'dan Z'ye Felsefe. NTV Yayınları.
- Okan, H. (2009). Piyano Eğitiminde Yansıtıcı Düşünmenin Kullanımı ve Etkililiği (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi.
- Ömür, Ö. (1998). Piyano Öğretiminde Pedagojik Yaklaşımın Önemi Üzerine Bir Araştırma (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi.
- Palmer, P. J. (2007). A New Professional: The Aims of Education Revisited. *Change: The Magazine of Higher Learning*, 39 (6), 6–13.
- Say, A. (1996). Müzik Öğretimi. Müzik Ansiklopedisi.
- Schons, S. M. (2005). Piano Teachers' Attitudes About Piano Pedagogy Course Topics. UMI.
- Topalak, Ş. (2022). Metaphorical Perceptions of Music Teacher Candidates About Piano Lessons in the Online Education Process of the Pandemic Period. *TOJET*, 21 (4), 30–42.

- Topalak, Ş. (2022). Çevrilmiş Öğrenme Modelinin Başlangıç Düzeyi Piyano Eğitimine Etkisine Yönelik Öğrenci Görüşleri. *Kalem Eğitim ve İnsan Bilimleri Dergisi*, 12 (2), 571–594.
- Türkoğlu, A. (1983). Fransa, İsveç ve Romanya Eğitim Sistemleri: “Karşılaştırmalı Bir Araştırma”. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi.
- Uçan, A. (1994). Müzik Eğitimi. *Müzik Ansiklopedisi*.
- Uçan, A. (1998). İnsan ve Müzik İnsan ve Sanat Eğitimi. *Müzik Ansiklopedisi*.
- Uzler, M. (1984). The Piano Pedagogy Major in The College Curriculum: A Handbook of Information and Guidelines. National Conference on Piano Pedagogy, Michigan University.
- Xiaoli, I. (2020). Research and Practice on Diversified Teaching Forms of Keyboard Instruments in Normal Universities. 2nd International Education Technology and Research Conference, China.
- Yazıcı, T. (2013). Piyano Öğretiminde Karşılaşılan Sorunların Piyano Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi. *SED*, 1 (2), 130–150.
- Yazıcı, T. ve Gökbudak Z. S. (2014). Güzel Sanatlar Lisesi Piyano Öğretmenlerinin Problem Çözme Beceri Düzeyleri. *EBAD-JESR*, 4 (1), 383–396.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Seçkin Yayıncılık
- Yılmaz, N. (2006). Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi GSE Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalında Uygulanan Piyano Eğitiminin Değerlendirilmesi. National Music Education Symposium, Denizli.
- Zimmerman, B. J. (1995). *Self-Efficacy and Educational Development*. Cambridge University Press.

GÜNÜMÜZ PİYANO ÖĞRETİMİ NASIL OLMALIDIR?

Öz

Model olarak nitel karakterli olup, veri toplama tekniği açısından doküman incelenmesi deseninde olan bu araştırmanın amacı, günümüz piyano eğitiminin gerekliliklerini ortaya koymaktır. Dolayısıyla araştırmanın problem cümlesi; “günümüz piyano eğitimi nasıl olmalıdır?” şeklinde düzenlenmiştir. Bu nedenle “piyano” ile ilgili ulusal ve uluslararası alanyazın taraması yapılarak, araştırmaya ait genel bir içerik belirlenmiştir. Elde edilen veriler, eleştirel bir yaklaşımla karşılaştırılarak net bir biçimde sorgulanmış, sunulmuş ve veriler, incelenen dokümanlardan alıntılar yapılarak betimlenmiştir. Araştırma sonucunda piyano eğitiminin, müzik eğitimindeki işlevleri sebebi ile hem genel, hem özengen (amatör), hem de mesleki müzik eğitiminin en önemli boyutlarından biri olduğu; müzik öğretmenleri ve öğrenciler arasında piyano kullanılarak sağlanan müziksel iletişimin, bireyde istenilen davranışların ya da davranış değişikliklerinin oluşturulmasını önemli ölçüde etkilediği; piyanonun çoksesli bir çalgı olmasından dolayı, bu öğrenimi gören kişilerin, kulak eğitimlerinin de gerçekleşmekte ve gelişmekte olduğu; piyano öğretiminde çeşitli sorunlarla karşılaşılabilirdiği; piyano eğitiminde, her bireyin farklılık göstermesinden dolayı her öğrenciye uygun tek bir yöntem ya da tekniğin bulunmadığı; piyano öğretiminin öğretmen merkezli olmamasının önem kazandığı tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Piyano, öğretim, piyano öğretimi.

GİRİŞ

Eğitim her çağda yeni nesilleri eğiterek onları dünya gelişmelerinin hızına ayak uydurabilen, bilim, sanat ve teknoloji alanlarında öncü olabilecek, yenilikler yaratarak kendisine, ailesine, ülkesine ve bütün dünyaya yararlı işler yapabilecek bireyler yetiştirmek amacını taşır (Topalak, 2022). Good (1959) ise eğitimi, bireyin yaşadığı toplumda öneme sahip olan beceri, tavır ve tutum şekillerini ileriye götürdüğü çalışmalar bütünü olarak işlemektedir. Türkoğlu (1983)'na göre; toplumsal, ekonomik, siyasal gelişmeler için bir ön koşul olan eğitim; bilim, sanat ve teknik olarak adlandırılan üç genel konu alanını kapsayan bir çerçevede düzenlenip, gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır (Uçan, 1994). Bu bağlamda çalgı eğitimi, müzik eğitimindeki işlevleri sebebi ile hem genel, hem özengen (amatör), hem de mesleki müzik eğitiminin en önemli boyutlarından biridir. Piyano; geniş bir literatüre sahip olma, çoksesli kullanıma, eşlik çalgısı olma özellikleri ile hem bir eğitim alanı olarak hem de etkili bir eğitim aracı olarak, çalgı eğitiminde önemli bir yere sahiptir. Uçan (1998)'a göre; müzik öğretmenleri ve öğrenciler arasında piyano kullanılarak sağlanan müziksel iletişim, bireyde istenilen davranışların ya da davranış değişikliklerinin oluşturulmasını önemli ölçüde etkilemektedir (aktaran MEB, 2006) Piyano çalmak; akıl, beden ve duygular ile doğrudan ilişkilidir. Piyano öğretimi ile öğrenciye kendisini ifade edebileceği müzikal davranışlar kazandırılmaktadır.

Müzik eğitiminde araç olarak kullanılmaya en uygun ve yararlı çalgının piyano olmasının başlıca nedenleri ise şunlardır:

- Sabit perdeli olduğu için entonasyon zorluğu ve bozukluğu söz konusu değildir.
- Parmağın bastığı yerden (piyanonun akordu bozuk olmamak koşuluyla) doğru ses çıkmaktadır.
- Ses sınırları geniştir. Hem kadın (ya da çocuk), hem erkek ve hem çalgıların seslerini verebilen geniş ses yelpazesine sahiptir.
- Her türlü ajilite (çabukluk) mümkündür. Kısa değerde sesler kolayca çıkmaktadır.
- Armonik-polifonik karaktere sahiptir.
- Çoksesli kulak eğitimine en uygun çalgıdır.
- Armonik eşlik çalgısıdır.
- Her çeşit çoksesli eserin redüksiyonu icra edilebilmektedir.
- Koral ve orkestral eserler çalınabilmektedir.
- Büyük eserlerin analizine elverişlidir. Edebiyatı zengindir (Say, 1996).

Ayrıca piyanonun çoksesli bir çalgı olmasından dolayı, bu öğrenimi gören kişilerin, kulak eğitimleri de gerçekleşmekte ve gelişmektedir. Bu bakımdan piyano eğitim/öğretimi, müzik eğitimi programının en temel basamağıdır. Topalak'a (2022) göre de piyano entonasyon sorunu olmayan ve en çok tercih edilen çalgılardan biridir.

Müzik eğitimi sürecinde, temel bir boyut niteliği taşımakta olan piyano eğitimi sürecinden beklenen, bireylerin mesleki ve toplumsal yaşamında çalgısını etkin ve verimli bir biçimde kullanabilmesidir. Müziği öğrenme ve

piyano çalma sürecinde öğrenci ve öğretmen hedefinin, etkin bir öğrenme ortamı olduğu düşünülmektedir (Okan, 2009). Bu sebeple piyano öğretimi; öğrenciye yalnızca piyano çalma tekniğini kazandırmakla sınırlandırılmamalı, öğrencinin piyano eğitiminden zevk alabilmesi de sağlanmalıdır. Bir piyano öğretmenin sanatçıdan farkı; mesleki bilgi ve becerisini, sahip olduğu formasyon sayesinde öğrenciye aktarması ve bunun sonucunda öğrencinin kazanım elde etmesini sağlamasıdır. Piyano eğitiminin sadece teknik beceriyi kapsamadığı, teknik yeterliliğin güzeli yaratmak için bir araçken, temelde öğrencilere kendilerini müzik yoluyla güzelce ifade etmelerini sağlayacak müzikal davranışlar kazandırmanın vazgeçilmez bir amaç olduğu unutulmamalıdır (Ercan, 2003).

Piyano öğretiminde çeşitli sorunlarla karşılaşılabilir. Bu sorunlar karşısında bir piyano öğretmeni, öğrencinin öğrenme düzeyini ve seviyesini göz ardı etmeksizin, sabırlı davranabilmelidir. Çünkü her öğrencinin kavrama ve algılama düzeyi farklılık gösterebileceği için, her öğrenciden eşit başarı ve eşit sürede öğrenim beklenmemelidir.

Piyano eğitiminde, her bireyin farklılık göstermesinden dolayı her öğrenciye uygun tek bir yöntem ya da teknik bulunmamaktadır. Bu nedenle piyano öğretmenin; bireysel farklılıkların göz önünde bulundurulduğu, farklı yöntem/tekniklerin kullanıldığı ve bunların pedagojik olarak basamaklandırıldığı bir öğretim programı uygulayabilmesi gerekmektedir (Gökbudak, 2013). Çünkü resmi müfredat programlarında piyano pedagojisi yer almasına rağmen 1980'lerden bu yana piyano öğretimindeki değişikliklere öğrenci ve öğretmenlerin uyum sağlayıp sağlamadıkları tartışılmaktadır (Schons, 2005). Ayrıca Uszler (1984), ayrıntılı çalışmaların olmadığından dolayı piyano pedagojisinin gelişiminin zor olduğunu vurgulamaktadır. Oysa bir piyano eğitimcisi sadece piyano tekniği konusuyla ilgilenmemeli, aynı zamanda pedagojik yönden donanımlı olmalı, öğrencilere yaklaşımı ve onlarla iletişim konusunda kendisini geliştirmiş olması gerekmektedir (Palmer, 2007).

Kültürel farklılıklara rağmen, dünyanın her yerinde piyano eğitimi alan öğrenciler dört farklı "sorunlu öğrenme" modelinden birini sergilerler. Bunlar sırasıyla şöyledir:

- 1.Müzikal duyarlılığa karşın, sınırlı teknik beceriye sahip olma.
- 2.Teknik sorunları aşmış olmasına karşın müzikaliteden yoksun olma.
- 3.Ayrıntılarla uğraşma nedeniyle yavaş ilerleme.
- 4.Önsezi ve müzikaliteye sahip olmakla birlikte, ayrıntıları gözden kaçırma (Ercan, 2008).

Bu sorunlu öğrenme ortamları karşısında öğretmenin sunacağı farklı ve zevkli öğrenme deneyimleri, öğrencilerin öğrenme sürecinde etkili olacaktır. Çünkü öğrenme, yaşayarak kalıcı hale gelmektedir. Öğrencinin aktif olarak yer alacağı öğrenme durumu, öğrencinin öğrendiklerini yaşamının her alanında kullanabilmesini sağlayacaktır. Çünkü okuldaki aktif anlayış ve yöntemlerle yetişen kişi, toplumda yapıcı, yaratıcı, kurucu, girişken, üretici ve problem çözücü olacak; etkin bireylerden oluşan toplum da gelişecektir. Günümüzde tüm alanlardaki problemlerin yeniden değerlendirilerek, gözden geçirilmesi gerekmektedir. Eğitim sisteminin de daha çok yaratıcı karakter taşıması, dogmatizm ve ezbercilikten uzaklaşması, taklitçilikten arınması önem taşımaktadır. Çünkü eğitim

alanında yapılan ciddi araştırmalar, ülkelerin gelişmişliğini ifade eden tek ölçüttür (Memedaliyev ve Kurbanov, 2011). Dolayısıyla piyano öğretmeni; öğrencinin bir birey olduğunu hissettirmeli, kendisini gerçekleştirmesinde ona rehber olmalıdır ki; Donald'a (2005) göre, bazı bilgiler insanlara biyolojik olarak doğuştan gelen bir şekilde işlenmiş olsa da dünyadaki çoğu bilgi ve becerinin aktif hale getirilmesi ve öğrenme tecrübeleri haline gelebilmesi için eğitime ihtiyaç duyulur.

Piyano öğrenimi, temelde karmaşık bir süreçtir. Oturuş biçimi, el/parmakların durumu, başparmak/bilek/dirsek pozisyonu, doğru/çabuk nota okuma, etüt çalışmaları/alıştırmaları, topluluk önünde çalma, birlikte çalma gibi temel davranışlar, piyano eğitiminde öğrenciye ilk dersten başlayarak kazandırılması ve sürekli kılınması gereken alışkanlıklar arasında yer almalıdır. Böylece, bu karmaşık sürecin aktif öğretim yöntemleriyle ele alınarak, öğrenci için daha ilginç ve verimli hale getirilmesi mümkün olabilecektir (Ercan, 2008). Öğrencinin piyano derslerinde hayal kırıklığına uğramaması, sıkılmaması, ilgisini çeken, düzeyine uygun parçalar çalması, motive olması öğretmen tarafından sağlanmalıdır.

Bu nedenle; piyano eğitimi/öğretiminin içeriği aşamalı olarak; teknik alıştırmalar ve etütleri, dünya bestecilerinin eserlerinden örnekleri, eğitim müziği örneklerini, piyano literatürü ile okul müzik eğitiminde öğrenme/öğretme tekniklerini kapsamalıdır (MEB, 2006).

Dolayısıyla; piyano öğretmeni, öğretim sürecinde kullanacağı piyano literatüründe bulunan etüt ve eserleri titizlikle basamaklandırabilmelidir. Garden, Mach ve Uszler (1991)'de; öğretmenin geniş çapta materyal malzemelerini tanıması ve nasıl hazırlayıp, kullanacağını bilmesi gerektiğini belirtmiştir (aktaran Gökbudak, 2013). Xiaoli (2020), müzik bilgisi ve becerilerinin öğretiminde uygun yöntem ve tekniklerin kullanılmasının hayati öneme sahip olduğu üzerinde durmaktadır.

Böhmova (1973), iyi düzeyde piyano çalabilmenin sekiz önemli özelliği olduğunu vurgulamaktadır. Bu özellikler:

1. Doğru ritimle çalmak,
2. Ellerini güzel tutmak,
3. Klavyenin karşısına iyi oturmak,
4. Kesin ve temiz çalmak,
5. Çıkıcı ve inici pasajları iyi çalmak,
6. Doğru parmaklarla çalmak,
7. Keyif vererek çalmak,
8. Süslemeleri iyi yapmaktır (aktaran Gültek, 2004).

Öğrencilerin bu kazanımlara sahip olabilmesi için bir süreç gerekmektedir. Bu nedenle piyano öğretmenlerinin, piyano öğretiminde yaşadıkları sorunlar karşısında sabırlı ve çözüm üretici olması, doğru tekniklerin öğretimi yönünde ısrarlı bir tutum sergilemesi önem kazanmaktadır.

Öğrencinin iyi piyano çalabilmesi, ondan tamamen zevk alabilmesi ve daha etkin bir piyano eğitimi ve öğretiminin yapılabilmesinde, eğitimcinin rolü oldukça önemlidir. Öğretmen, etkin bir piyano eğitimi ve öğretiminde temel taşlardan birisidir (Gökbudak, 2005). Bu aşamada öğretmenin; öncelikle öğrencinin yetiştiği çevre özellikleri hakkında bilgi sahibi olması gerekmektedir. Ancak bu şekilde öğrencinin ilgisini, ihtiyacını, beklentisini ve öğretim ile ilgili ön bilgisini öğrenerek, doğru öğretim yöntemini belirleyecektir.

Öğretmenin görevi öncelikle, karşısına gelen çeşitli düzeylerdeki öğrencilerin öğrenme eğilimleri/yaklaşımları hakkında bilgi edinmek ve izleyeceği öğretim yöntemlerini buna göre saptamak olacaktır (Ercan, 2008). Ayrıca; öğrencinin gelişimsel ihtiyaçlarını karşılayacak yöntem ve materyaller hakkında da bilgi sahibi olması gerekmektedir. Bu bağlamda, piyano öğretiminin öğretmen merkezli olmaması önem kazanmaktadır. Öğrencinin, bilgileri ve kuralları ezberlediği, pasif konumda olduğu bir öğretim programı yerine; öğrenci merkezli, bilgilerin sürekli güncellendiği ve öğrencinin bu bilgileri yaşayarak öğrenebildiği bir öğretim programı tercih edilmelidir (Yazıcı, 2013).

Bandura'ya göre (1977) eğitim sistemi öğrencinin problemler karşısında doğru kararlar verebilmesini ve uygulayabilmesini sağlamalıdır. Okulda sadece matematik problemlerinin değil öğrencinin yaşamı boyunca karşılaşacağı problemlerin çözümü de öğretilmelidir. Öğrenci eğitim sonrası yaşamında, öz-güveni olan, zorluklar karşısında çözüm yollarını keşfeden ve bunları uygulayan bir birey olabilmelidir (Akt: Zimmerman, 1995). Kısaca eğitim kurumları; akademik kabiliyete sahip, nitelikli, umudu ve değerleri olan, öz-yeterlik ve kontrol algısı yüksek, açık görüşlü, amaç/hedef koyabilen, öz değerlendirme/gözlem yapabilen, zamanı planlayan/yönetebilen, stratejik/yaratıcı olabilen ve problem çözebilen bireyler yetiştirmelidir (Zimmerman, 1995). Aksi takdirde eğitim, politik açıdan genellikle her söyleneni kabul eden bir halkı kontrol etmek isteyenlerce kısıtlanır. Bu yüzden ki eğitim aynı zamanda farklı amaçlarla halka politik güç kazandırmanın bir aracı gibi de görülmüştür. Çocuklar hangi amaçla eğitilecek? Dinin ve devletin itaatkâr hizmetkârları olsunlar diye mi (Luther), iyi yurttaşlar olsunlar diye mi (Rousseau), erdemli bireyler olsunlar diye mi (Locke) yoksa mükemmeliyetin peşine düşümler diye mi? (Moseley, 2012).

Dolayısıyla eğitim kurumları ve öğretim uygulamaları; problem çözme ile ilgili önemli işlevlere sahip olmalıdır. Çünkü eğitimin amacı; algılayabilen, yorumlayabilen, problem çözebilen bireyler yetiştirmektir. Bu bağlamda; öğretmen, var olan bilgiyi aktarmak yerine öğrencinin bilgiye ulaşmasını, bilgiyi kullanmasını "problem çözme becerisi" aracılığıyla sağlamalıdır. Öğretmenler; öğretme uygulamaları ve sınıf uygulamaları gibi geleneksel rollerini; program planlayıcısı, karar verici ve rehber olma gibi rollere dönüştürmelidirler. Ayrıca öğretmenler, öğretim süreçleri boyunca karşılaşacakları problemleri araştıran, çözebilen, bilgiyi arayıp bulan, kullanabilen, yüksek düzeyde düşünme becerisine sahip, analiz, sentez ve değerlendirme yapabilen bireyler olmak zorundadırlar (Yazıcı ve Gökbudak, 2014). Çünkü uzun zamandır psikologlar ve pedagoglar tarafından iyi bir öğretmenin özellikleri nedir sorusu sorulmakta ve piyano öğretmenleri genellikle psikolojik ve pedagojik yeterliliklerin eksikliği nedeniyle eleştirilmektedir (Chmurzynska, 2012; 2009).

Piyano öğretim programı aracılığıyla ulaşılması hedeflenen ortak becerilerin; eleştirel düşünme, yaratıcı düşünme, iletişim, araştırma/sorgulama, problem çözme becerisi, bilgi teknolojilerini kullanma, girişimcilik olduğu düşünüldüğünde (MEB, 2006), piyano eğitimcilerinin problem çözme becerisine sahip olmaları gerekmektedir. Çünkü piyano öğretiminde karşılaşılan sorunlar, sadece öğrencinin olumsuzluklar yaşamasına neden olmamakta, aynı zamanda öğretmenin de duygusal tükenmesine ve duyarsızlaşmasına neden olabilmektedir (Yazıcı, 2013). Duygusal tükenme yaşayan bir piyano eğitimcisi, kendisini yaptığı işe vermekte zorlanacak, gerginlik ve engellenme hissedebilecek, işe gitme konusunda isteksizlik yaşayabilecek ve kişisel başarısı azalacaktır (Kılıç ve Yazıcı, 2012). Bunun sonucunda ise eğitimin kalitesi düşecek ve öğrenci, elde edeceği kazanımlar bakımından olumsuz yönde etkilenecektir.

Çağdaş piyano eğitiminin amacı; sadece teknik ve müzikal açıdan gelişmiş öğrenciler yetiştirmek değil gerek müzik öğrenimleri gerekse meslek yaşamları süresince piyanoyu işlevsel olarak kullanabilecek öğrenciler yetiştirmektir. Piyano öğretimi sürecinde sadece piyano eğitimi ile sınırlı kalmayan;

- Üretken, öğrencisine sahip çıkan ve onu her konuda destekleyen,
- Moral gücünün önemini bilen ve öğrencisinin moralini her zaman üst düzeyde tutan,
- Öğrenciye bir arkadaş gibi davranarak, onun psikolojisini paylaşan,
- Öğretimi güncel hayata indirgeyip, dersi hayatla iç içe işleyen,
- Hoşgörülü, iyi niyetli, yardımsever olan ve bu özellikleri, felsefesi haline getiren bir piyano öğretmeni piyano öğretimini başarıyla gerçekleştirebilecektir (Ömür, 1998).

Piyano eğitimi, mesleki müzik eğitimi sürecinde önemli bir yer tutmaktadır; çünkü piyano eğitimi, müzik eğitiminin her türünde en temel boyutlardan biridir ve bu eğitim bireyin bilişsel-devinışsel-duyuşsal davranışlarının tümünü birden içeren uygulamaları kapsamı bakımından son derece önemlidir (Kutluk 2001'den akt., Yılmaz, 2006). Ayrıca müzik eğitimcileri tarafından, müziği çalma, dinleme ve okuma becerilerini kazanma, müziği anlama, müzik bilgisi oluşturma ve diğer müzik çalışmalarına temel oluşturma bakımından, en evrensel ve en temel çalgı olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle piyano öğretimi, müzik programlarının vazgeçilmez bir parçasıdır ve tüm bu özellikleri ile de gerek mesleki, gerek amatör, gerekse özendirici müzik eğitiminde önemli bir yere sahiptir (Kasap, 2004; Gökbudak, 2013).

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu çalışma, model olarak nitel karakterli olup, veri toplama tekniği açısından doküman incelenmesi desenindedir ve asıl amaç, araştırılan konu ile ilgili okuyucuya betimsel ve gerçekçi bir resim sunmaktır. Doküman incelenmesi; nitel araştırmalarda çalışılan problemle ilgili yazılı, görsel materyal ve malzemelerin araştırmaya dâhil edilmesidir. Bu tür çalışmalarda toplanan verilerin ayrıntılı ve derinlemesine olması, araştırma sonucunda ulaşılan sonuçların

geçerlik ve güvenilirliğine ilişkin önemli bir gösterge olmakla birlikte, daha sonra yapılacak içerik analizlerine de temel oluşturmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Verilerin Toplanması ve Analiz

Veriler toplanmadan önce “Piyano” ile ilgili ulusal ve uluslararası alanyazın taraması yapılarak, araştırmaya ait genel bir içerik belirlenmiştir. Dokümanların tek başına veri kaynağı olarak kullanıldığı araştırmalardan elde edilen verilerin analizi için dört aşamalı bir yol önerilmiştir. Birinci aşama tüm dokümanların bir bütün olarak analize konu olmasının mümkün olmadığı durumlarda veri seti içinden örneklem seçilmesi, ikinci aşama kategorilerin belirlenmesi, üçüncü aşama analiz biriminin saptanması ve son aşama elde edilen verilerin rapor edilmesidir (Cansız Aktaş, 2014). Buna göre verilerin analizinde aşağıda verilen çerçeve kullanılmıştır:

1. Piyanonun tanımlanması,
2. Piyano ve eğitim arasındaki ilişkinin incelenmesi,
3. Piyano ve müzik eğitimi ilişkisinin incelenmesi,
4. Verilerin betimsel bir yaklaşımla rapor edilmesi.

Geçerlik ve Güvenirlik

Nitel araştırmalarda inandırıcılık kavramı, iç geçerlik; verilerin aktarılabilişliği dış geçerlik; verilerin tutarlılığının incelenmesi de güvenirliliktir (Cansız Aktaş, 2014). Bu nedenle elde edilen veriler, eleştirel bir yaklaşımla karşılaştırılarak net bir biçimde sorgulanmış, sunulmuş ve veriler, incelenen dokümanlardan alıntılar yapılarak betimlenmiştir.

BULGULAR

Sonuç olarak; piyano eğitimi, müzik eğitimindeki işlevleri sebebi ile hem genel, hem özengen (amatör), hem de mesleki müzik eğitiminin en önemli boyutlarından biridir. Müzik öğretmenleri ve öğrenciler arasında piyano kullanılarak sağlanan müziksel iletişim, bireyde istenilen davranışların ya da davranış değişikliklerinin oluşturulmasını önemli ölçüde etkilemektedir. Piyanonun çoksesli bir çalgı olmasından dolayı, bu öğrenimi gören kişilerin, kulak eğitimleri de gerçekleşmekte ve gelişmektedir. Piyano öğretiminde çeşitli sorunlarla karşılaşabilmektedir. Piyano eğitiminde, her bireyin farklılık göstermesinden dolayı her öğrenciye uygun tek bir yöntem ya da teknik bulunmamaktadır. Kültürel farklılıklara rağmen, dünyanın her yerinde piyano eğitimi alan öğrenciler dört farklı sorunlu öğrenme modelinden birini sergilemektedirler. Piyano öğrenimi, temelde karmaşık bir süreçtir. Öğretmen, etkin bir piyano eğitimi ve öğretiminde temel taşlardan birisidir. Piyano öğretiminin öğretmen merkezli olmaması önem kazanmaktadır. Eğitim kurumları ve öğretim uygulamaları; problem çözme ile ilgili önemli işlevlere sahip olmalıdır. Öğretmenler, öğretim süreçleri boyunca karşılaşılabilecek problemleri araştıran, çözebilen, bilgiyi arayıp bulan, kullanabilen, yüksek düzeyde düşünme becerisine sahip, analiz, sentez ve değerlendirme yapabilen bireyler olmak zorundadırlar.

ÖNERİLER

Piyano öğretimi öğrenciye yalnızca piyano çalma tekniğini kazandırmakla sınırlandırılmamalı, öğrencinin piyano eğitiminden zevk alabilmesi de sağlanmalıdır. Piyano eğitiminin sadece teknik beceriyi kapsamadığı, teknik yeterliliğin güzeli yaratmak için bir araçken, temelde öğrencilere kendilerini müzik yoluyla güzelce ifade etmelerini sağlayacak müzikal davranışlar kazandırmanın vazgeçilmez bir amaç olduğu unutulmamalıdır. Bir piyano öğretmeni, öğrencinin öğrenme düzeyini ve seviyesini göz ardı etmeksizin, sabırlı davranabilmelidir; piyano öğretmeni bireysel farklılıkların göz önünde bulundurulduğu, farklı yöntem/tekniklerin kullanıldığı ve bunların pedagojik olarak basamaklandırıldığı bir öğretim programını uygulayabilmelidir. Öğretmenin sunacağı farklı ve zevkli öğrenme deneyimleri, öğrencilerin öğrenme sürecinde etkili olacaktır; piyano öğretmeni; öğrencinin bir birey olduğunu hissettirmeli, kendisini gerçekleştirmesinde ona rehber olmalıdır; öğrencinin piyano derslerinde hayal kırıklığına uğramaması, sıkılmaması, ilgisini çeken, düzeyine uygun parçalar çalması, motive olması öğretmen tarafından sağlanmalıdır; öğretmenler öğretim uygulamaları ve sınıf uygulamaları gibi geleneksel rollerini; program planlayıcısı, karar verici ve rehber olma gibi rollere dönüştürmelidirler; piyano eğitimcilerinin problem çözme becerisine sahip olmaları gerekmektedir ve piyano öğretmenlerinin, piyano öğretiminde yaşadıkları sorunlar karşısında sabırlı ve çözüm üretici olması, doğru tekniklerin öğretimi yönünde ısrarlı bir tutum sergilemesi önem kazanmaktadır.

Etik Metni

“Bu makalede dergi yazım kurallarına, yayın ilkelerine, araştırma ve yayın etiği kurallarına, dergi etik kurallarına uyulmuştur. Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazarlara aittir. Bu çalışma etik kurul gerektirmeyen bir çalışmadır.”

Yazarın Katkı Oranı Beyanı: Bu çalışmada yazarın katkı oranı %100'dür.

KAYNAKÇA

- Cansız Aktaş, M. (2014). Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Pegem Akademi.
- Chmurzynska, M. (2009). Self-Efficacy of Piano Teachers' of Specialized Music School. 7th Triennial Conference of European Society for the Cognitive Sciences of Music, Jyväskylä, Finland.
- Chmurzynska, M. (2012). How (Not) To Discourage Youngsters from Playing the Piano. On bad and good piano teaching. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 45, 306–317.
- Donald, A. H. (2005). Why Study Music? *International Journal of Music Education*, 23 (2), 111–115.
- Ercan, N. (2003). Piyano Eğitiminde Müzikalite Kavramının Kazandırılması Açısından Genel Yaklaşımlar. Symposium on Music in the 80th Year of Our Republic, Inonu University Faculty of Education, 212–214.
- Ercan, N. (2008). Piyano Eğitiminde İlke ve Yöntemler. Ahmet Say.
- Good, C. (1959). *Dictionary of Education*. MC Graw-Hill Co.

- Gökbudak, Z. S. (2013). Pişano Öğretiminde Pedagojik Yaklaşımlar. Pegem Akademi.
- Gültek, B. (2004). Pişano Eğitiminde Varolan Eğitim Ekollerinin Felsefeleri ve Günümüz Çalışmalarında Kullanılabilirlikleri Hakkında Öğretim Elemanlarının Görüşleri (G.Ü.G.E.F. Örneği) (Yayımlanmamış Yüksek lisans Tezi). Gazi Üniversitesi.
- Kasap, B. T. (2004). Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlardaki Yardımcı Çalgı Dersleri Üzerine Bir Araştırma. 1924–2004 Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu Bildiriler Kitabı, S.D.Ü Yayınları, 160–175.
- Kılıç, I. ve Yazıcı, T. (2012). Study of Job Satisfaction and Professional Exhaustion of Music Teachers in Fine Arts and Sport High Schools in Terms of Some Variables, e-Journal of New World Sciences Academy, 7 (2), 182–198.
- MEB Program Geliştirme Özel İhtisas Komisyonu (2006). AGSL Pişano Dersi Öğretim Program. Ortaöğretim Genel Müdürlüğü.
- Memedaliyev, R. M. and Kurbanov, B. O. (2011). Çağdaş Sanat Eğitiminin Sorunları: Müzik Eğitimi ve İcracılığı. Ajans Güler.
- Moseley, A. (2012). A'dan Z'ye Felsefe. NTV Yayınları.
- Okan, H. (2009). Pişano Eğitiminde Yansıtıcı Düşünmenin Kullanımı ve Etkililiği (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi.
- Ömür, Ö. (1998). Pişano Öğretiminde Pedagojik Yaklaşımın Önemi Üzerine Bir Araştırma (Yayımlanmamış Yüksek lisans Tezi). Gazi Üniversitesi.
- Palmer, P. J. (2007). A New Professional: The Aims of Education Revisited. Change: The Magazine of Higher Learning, 39 (6), 6–13.
- Say, A. (1996). Müzik Öğretimi. Müzik Ansiklopedisi.
- Schons, S. M. (2005). Piano Teachers' Attitudes About Piano Pedagogy Course Topics. UMI.
- Topalak, Ş. (2022). Metaphorical Perceptions of Music Teacher Candidates About Piano Lessons in the Online Education Process of the Pandemic Period. TOJET, 21 (4), 30–42.
- Topalak, Ş. (2022). Çevrilmiş Öğrenme Modelinin Başlangıç Düzeyi Pişano Eğitimine Etkisine Yönelik Öğrenci Görüşleri. Kalem Eğitim ve İnsan Bilimleri Dergisi, 12 (2), 571–594.
- Türkoğlu, A. (1983). Fransa, İsveç ve Romanya Eğitim Sistemleri: "Karşılaştırmalı Bir Araştırma". Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi.
- Uçan, A. (1994). Müzik Eğitimi. Müzik Ansiklopedisi.
- Uçan, A. (1998). İnsan ve Müzik İnsan ve Sanat Eğitimi. Müzik Ansiklopedisi.
- Uzler, M. (1984). The Piano Pedagogy Major in The College Curriculum: A Handbook of Information and Guidelines. National Conference on Piano Pedagogy, Michigan University.
- Xiaoli, I. (2020). Research and Practice on Diversified Teaching Forms of Keyboard Instruments in Normal Universities. 2nd International Education Technology and Research Conference, China.
- Yazıcı, T. (2013). Pişano Öğretiminde Karşılaşılan Sorunların Pişano Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi. SED, 1 (2), 130–150.

Yazıcı, T. ve Gökbudak Z. S. (2014). Güzel Sanatlar Lisesi Piyano Öğretmenlerinin Problem Çözme Beceri Düzeyleri. EBAD-JESR, 4 (1), 383–396.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Seçkin Yayıncılık

Yılmaz, N. (2006). Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi GSE Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalında Uygulanan Piyano Eğitiminin Değerlendirilmesi. National Music Education Symposium, Denizli.

Zimmerman, B. J. (1995). Self-Efficacy and Educational Development. Cambridge University Press.